

Penedès

- Centre Excursionista de Terrassa
- Agrupació Excursionista de Granollers
- Centre Excursionista Àliga
- Agrupació Excursionista de l'Urgell
- Club Muntanyec Sant Cugat
- Unió Excursionista de Sabadell
- Agrupació Excursionista de Sabadell
- Agrupació Excursionista Montsant - Ulldemolins
- Club Excursionista Montblanc
- Centre Excursionista Puigpelat
- Secció Excursionista del Centre de Lectura de Reus

Xè APLEC EXCURSIONISTA DELS PAÏSOS CATALANS
Ermita de la Trinitat - L'Espluga de Francolí
(Massanes de Prades)
31 d'Octubre, 1 i 2 de Novembre de 1986
Organitzat SECCIO EXCURSIONISTA del Centre de Lectura de Reus

MANIFEST DEL X APLEC EXCURSIONISTA DELS PAÏSOS CATALANS

Els excursionistes d'arreu dels Països Catalans, reunits a l'ermita de la Trinitat, de l'Espluga de Francolí, en el X Aplec anual, voldríem reflexionar sobre un dels estralls més forts que ha patit el nostre país durant els darrers mesos: els incendis forestals.

— Veiem amb inquietud que els incendis forestals aquest any han estat molt superiors als d'anys anteriors: en nombre i en superfície cremada.

— Tanmateix, no hem de cercar en la sequera que patim d'anys ni en les branques trencades per les nevades els responsables dels nombrosos incendis, sinó més aviat en les persones, majoritàriament residents en grans urbs,

sense coneixements i sense una conducta correcta envers el medi natural; i, també, en altres individus que actuen moguts per mòbils inconfessables, siguin del signe que siguin.

— Som conscients que, amb els incendis que repetidament cremem les nostres comarques, perdem, a més d'uns elements amb un valor quantificable molt gran, una part del patrimoni nacional insubstituïble: uns paisatges, unes reserves biològiques, etc., que costaran molt de refer i que ens són imprescindibles com a homes i com a poble.

Davant d'aquesta situació, els excursionistes dels Països Catalans considerem que:

— Cal que tots, començant per nosaltres mateixos, revisem i canviem, si cal, les nostres actituds i la nostra conducta en relació amb la Natura i la seva defensa.

— Cal que assimilem i divulguem les idees, els criteris i les conductes fonamentals que propugnen els nostres científics més prestigiosos en relació amb els focs forestals i amb les altres qüestions de la protecció de la Natura.

— Cal exigir de les autoritats que, pel que fa als incendis forestals, segueixin les directrius dels científics, que promoguin una autèntica educació de la població urbana i no solament una campanya publicitària, que facin complir la legislació vigent amb tot el rigor i que mirin de fer una bona estructura de lluita contra el foc, des del punt de vista legal, fiscal, d'extinció, de prevenció i d'educació.

— Cal tenir ben present que l'incendi moltes vegades és l'inici de les desgràcies que poden abatre's sobre un indret. Una mala actuació posterior pot portar a la ruïna total: una mala repoblació, l'erosió del sòl, l'especulació de la fusta o del terreny, poden ser pitjors que el mateix incendi.

— Volem insistir en la importància fonamental d'evitar l'erosió dels sòls i mantenir-ne elevada la fertilitat, que és la millor

manera que la vegetació pugui regenerar-se amb força. Si l'erosió dels sòls és més forta i avança progressivament, el nostre país esdevindrà un desert.

— Finalment, un altre aspecte que també volem remarcar és l'explotació inadequada dels nostres boscos, amb la tala d'arbres molt joves. Cal que les autoritats posin immediat remei a aquesta destrossa, perquè, entre els incendis i el mal aprofitament de la nostra riquesa forestal, no tardarem gaire a veure les nostres muntanyes despullades de bosc.

Ermita de la Trinitat
L'Espluga de Francolí
2 de novembre de 1986

EL MONTMELL TRENTA ANYS DE LA TROBADA A LA MEMÒRIA DELS EXCURSIONISTES MORTS

Unes tres-centes persones s'aplegaren, el 9 de novembre de 1986, al peu del Montmell (Baix Penedès), a la «Missa dels Muntanyencs», que cada any organitza el Foment Excursionista de Barcelona.

El lloc escollit no podia ser millor: sota el castell i l'església romànica de Sant Miquel, al faldar de la serra del Montmell que assoleix la seva alçada superior al puig de la Talaia o el Més Alt (861 m), gran mirador damunt la contrada.

L'apropament a Sant Miquel del Montmell té lloc per la Juncosa de Montmell (a 5 km de la carretera TV 2401, al Vendrell). La Juncosa és cap del municipi, amb els agregats de Marmellar, Aiguaviva, la Vall de Sant Marc i Santsuies. (De la Juncosa a l'església nova de Montmell, hi ha 4 km).

Obri l'acte cívic el vice-president del FEB, Albert Gatell. Enguany fou designat Josep Escartín per parlar del significat de la commemoració, cosa que féu encertadament.

Escartín començà la seva interessant intervenció lloant l'excursionisme català que, amb 110 anys de vida, continua ferm i esponent, tot i les tendències actuals en què la part esportiva sembla prevaler per damunt l'aspecte cultural. També, anys enrera, els científics de l'Associació Catalanista d'Excursions s'esgarriaren quan es decidí de crear-hi la secció d'Esports de Muntanya. Continua dient que cal bandejar de la família excursionista el bretolisme gratuït i barroer, com fou el cas de la desaparició de la Moreneta del «Cavall», i algun altre cas. Llurs autors no poden enquadrar-se dins l'excursionisme autèntic, malgrat que els qui ho fan s'enfilin per les roques.

Féu també una al·lusió a les tendències de la joventut d'avui, que s'inclinen per les expedicions i per l'alpinisme —no mai tan ben qualificat— d'altura. Tot al contrari del que passa als campaments i a les marxes, que semblen inclinades a la banda baixa. Escartín acabà el seu parlament amb un record al poeta nacional, Joan Maragall.

Tot seguit, el pare caputxí Joan Botam celebrà la missa, i glossà la poesia de Joan Brossa, una ègloga del qual ha servit enguany com a endreça del Record de la Trobada. Després de l'acció de gràcies, el celebrant acabà dient que cal mantenir la il·lusió envers la muntanya, que és el nostre símbol avui i sempre.

David Aloy